

Drept comercial - Proba teoretica - Tribunal

- 1 Procedura insolvenței prevăzută de Legea nr. 85/2014 se aplică profesioniștilor, astfel cum sunt definiți la art. 3 alin. (2) din Codul civil, cu excepția:**
 - A. regiilor autonome;
 - B. persoanelor care exercită profesii liberale;
 - C. persoanelor fizice autorizate – supuse obligației de înregistrare în registrul comerțului.

- 2 Insolvența, temei al deschiderii procedurii colective reglementate de Legea nr. 85/2014, este:**
 - A. acea stare a patrimoniului debitorului care se caracterizează prin insuficiența fondurilor bănești disponibile pentru plata datoriilor certe, lichide și exigibile;
 - B. acea stare a patrimoniului debitorului în care activul este mai mare decât pasivul;
 - C. situația debitorului care contestă creanța invocată de creditor în cererea de deschidere a procedurii.

- 3 Cererea debitorului de deschidere a procedurii de insolvență trebuie să fie însoțită de anumite acte. Lipsa declarației pe propria răspundere, autenticată de notari ori certificată de avocat, din care să rezulte că el sau administratorii, directorii și/sau acționarii/asociații, care dețin controlul debitorului nu au fost condamnați definitiv pentru săvârșirea unei infracțiuni intenționate contra patrimoniului, de corupție și de serviciu, de fals atrage:**
 - A. respingerea cererii de deschidere a procedurii;
 - B. decăderea din dreptul de a depune un plan de reorganizare;
 - C. nu atrage sancțiuni.

- 4 În cadrul judecării contestației debitorului la cererea formulată de un creditor de deschidere a procedurii insolvenței, vor putea fi administrate următoarele probe:**
 - A. expertiză tehnică financiar-contabilă;
 - B. orice probă prevăzută de Codul de procedură civilă, inclusiv audierea de martori;
 - C. doar proba cu înscrisuri.

- 5 Prin sentința de deschidere a procedurii generale, judecătorul-sindic desemnează un administrator judiciar provizoriu. La dosar se constată că atât debitorul, cât și creditorul au solicitat desemnarea câte unui administrator judiciar. Judecătorul sindic:**
 - A. desemnează administratorul judiciar propus de creditor, cererea creditorului având prevalență;
 - B. desemnează administratorul judiciar propus de debitor, cererea acestuia având prevalență, deoarece procedura insolvenței se deschide împotriva sa;
 - C. va desemna aleatoriu pe oricare dintre practicienii în insolvență înscriși în Tabloul Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România.

- 6 Cererile de admitere a creanțelor, formulate de creditorii cu creanțe anterioare datei de deschidere a procedurii, trebuie să fie depuse la tribunal în termenul fixat prin hotărârea de deschidere a procedurii și înregistrate într-un registru păstrat la grefa tribunalului. Sunt excepții de la această regulă:**
 - A. creditorii bugetari;
 - B. creditorii care dețin creanțe beneficiare ale unei cauze de preferință;
 - C. salariații debitorului.

- 7 Cererea debitorului persoană juridică, societate cu răspundere limitată, prin care se solicită aplicarea procedurii simplificate (de faliment):**
 - A. va fi semnată de persoana care, potrivit actelor constitutive are calitatea de a-l reprezenta (administrator), fără a fi necesară o hotărâre a asociaților;
 - B. va fi semnată de persoana care, potrivit actelor constitutive are calitatea de a-l reprezenta (administrator) și trebuie însoțită de hotărârea adunării generale a asociaților în acest sens;
 - C. va fi semnată de toți asociații și va purta viza organului fiscal.

8 În situația contractelor încheiate între profesioniști și între aceștia și autorități contractante sunt calificate de Legea nr. 72/2013 ca abuzive următoarele clauze:

- A. cele care prevăd un termen de plată de 60 de zile;
- B. cele care exclud posibilitatea aplicării de dobânzi penalizatoare;
- C. cele care prevăd că pentru plata cu întârziere se va aplica dobânda legală penalizatoare calculată conform art. 3 din OG nr. 13/2011.

9 Identificați răspunsul greșit:

- A. instanța, sesizată cu o cerere în constatarea sau declararea nulității unei societăți simple nu poate pune în discuția părților posibilitatea de remediere a cauzelor de nulitate care afectează contractul de societate;
- B. după dispariția cauzei de nulitate sau regularizarea societății, dreptul la acțiunea în despăgubiri pentru repararea prejudiciului suferit prin intervenția nulității se prescrie în termen de 3 ani din ziua în care nulitatea a fost acoperită;
- C. dacă pentru cazul morții ori punerii sub interdicție a uneia dintre persoanele fizice asociate s-a stipulat că societatea va continua între asociații rămași, asociatul ori, după caz, moștenitorul său nu participă la drepturile și nu este ținut de obligațiile ulterioare decât în măsura în care acestea sunt urmarea necesară a operațiunilor făcute înaintea acestui eveniment.

10 Următoarele afirmații sunt adevărate, cu excepția:

- A. sucursalele sunt dezmembrăminte fără personalitate juridică ale societăților și se înregistrează, înainte de începerea activității lor, în registrul comerțului din județul în care vor funcționa;
- B. filialele sunt societăți fără personalitate juridică și vor avea regimul juridic al formei de societate în care s-au constituit;
- C. agențiile și punctele de lucru sunt dezmembrăminte fără personalitate juridică ale societăților și se menționează numai în cadrul înmatriculării societății în registrul comerțului de la sediul principal.

11 Dacă adunarea generală a acționarilor unei societăți pe acțiuni nu introduce acțiunea în răspundere contra administratorilor, pentru daune cauzate societății de aceștia prin încălcarea îndatoririlor lor față de societate, și nici nu dă curs propunerii unuia sau mai multor acționari de a iniția o asemenea acțiune, acțiunea în despăgubiri poate fi introdusă, în nume propriu, dar în contul societății, de acționarii reprezentând, individual sau împreună:

- A. cel puțin 15% din capitalul social;
- B. cel puțin 5% din capitalul social;
- C. cel puțin 25% din capitalul social.

12 Dizolvarea societății constituite potrivit Legii nr. 31/1990:

- A. nu are ca efect deschiderea procedurii lichidării;
- B. are loc cu lichidare, în cazul fuziunii ori divizării totale a societății sau în alte cazuri prevăzute de lege;
- C. înainte de expirarea termenului fixat pentru durata sa, are efect față de terți numai după trecerea unui termen de 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

13 În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că:

- A. obligația de a plăti o amendă contravențională poate leza garantarea dreptului la proprietate consacrată de art.1 din Protocolul nr.1 adițional la Convenția Europeană a Drepturilor Omului în cazul în care impune unei persoane fizice sau unei entități o sarcină excesivă sau aduce atingere în mod grav situației financiare a acestora;
- B. obligația stabilită în sarcina unei persoane fizice sau juridice de a achita o amendă contravențională nu poate fi analizată din perspectiva art.1 al Protocolului nr.1 adițional la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, întrucât este expres exclusă de paragraful 2 al articolului menționat, ce prevede dreptul statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții, sau a amenzilor;
- C. autoritățile naționale nu sunt mai bine plasate decât Curtea pentru a aprecia necesitatea aplicării de sancțiuni severe în domenii sensibile, cum ar fi cele din domeniul economic.

- 14 În jurisprudența sa, CJUE a statuat că articolul 17 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1215/2012, al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, trebuie interpretat în sensul că un debitor care a încheiat un contract de credit pentru a efectua lucrări de renovare într-un bun imobil care este domiciliul său, cu scopul, printre altele, de a oferi servicii de cazare turistică în acesta:**
- A. nu poate fi calificat drept „consumator” în sensul acestei dispoziții, în nicio circumstanță, dat fiind și scopul profesional urmărit;
 - B. poate fi considerat „consumator” atunci când, din contextul operațiunii pentru care a fost încheiat contractul respectiv, acesta din urmă prezintă o legătură atât de firavă cu activitatea profesională a împrumutatului, încât este evident că au fost urmărite preponderent scopuri private, aspect a cărui verificare revine instanței de trimitere;
 - C. la analiza calității în care a contractat împrumutatul, instanța națională trebuie să ia în considerare nu numai conținutul, natura sau finalitatea contractului, ci și împrejurările subiective în care a fost încheiat acesta.
-
- 15 În cazul contractului de asociere în participațiune:**
- A. asocierea constituie față de terți o persoană distinctă de cea a asociaților numai de la data dobândirii personalității juridice;
 - B. terțul se obligă doar față de asociatul cu care a contractat;
 - C. asociații care acționează în contul asocierii, contractează și se angajează față de terți atât în nume propriu cât și al asocierii.
-
- 16 Dintre elementele fondului de comerț:**
- A. firma, ca element corporal al fondului de comerț, poate fi înstrăinată doar concomitent cu acesta;
 - B. emblema nu poate fi înstrăinată separat de fondul de comerț;
 - C. reprezentând o valoare cu caracter economic, clientela atașată fondului de comerț poate fi apărută prin mijloacele prevăzute de lege.
-
- 17 Debitorul se află de drept în întârziere atunci când:**
- A. părțile au prevăzut expres că împlinirea termenului contractual pentru executarea unei lucrări produce un astfel de efect;
 - B. nu a fost executată obligația de a preda un bun, asumată în exercițiul activității unei întreprinderi;
 - C. debitorul a făcut imposibilă executarea prin echivalent a obligației.
-
- 18 Radierea unei înmatriculări efectuată în Registrul Comerțului:**
- A. poate fi solicitată de orice persoană interesată care face dovada unui prejudiciu cauzat prin înregistrarea a cărei radiere o solicită;
 - B. nu este condiționată de dovada unui prejudiciu suferit ca urmare a înregistrării respective;
 - C. poate fi solicitată atunci când există o hotărâre judecătorească definitivă prin care a fost modificat în tot sau în parte actul ce a stat la baza înregistrării și s-a dispus efectuarea mențiunii corespunzătoare în registrul comerțului.
-
- 19 În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a României a reținut că:**
- A. prin actul constitutiv, consiliul de administrație sau directoratul poate fi autorizat pe o perioadă de maximum 3 ani de la data înmatriculării societății să majoreze capitalul social subscris până la o anumită valoare nominală determinată - capital autorizat, prin emiterea de noi acțiuni în schimbul aporturilor;
 - B. valoarea nominală a capitalului autorizat nu poate depăși o treime din capitalul social subscris, existent în momentul autorizării;
 - C. delegarea prevăzută de art. 114 din Legea nr. 31/1990 are un caracter excepțional și determinat, motivată fiind de operativitatea realizării măsurii respective și are semnificația delegării de competențe, și nu a transferului de atribuții, astfel încât deciziile organelor de gestiune pot fi supuse controlului de legalitate.
-
- 20 În jurisprudența sa, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că:**
- A. prin planul de reorganizare al debitorului insolvent pot fi reeșalonate la plată creanțele curente, cu excepția celor bugetare;
 - B. creanțele curente, inclusiv cele bugetare, nu pot fi reeșalonate prin planul de reorganizare;
 - C. creanțele curente nu pot fi reeșalonate prin planul de reorganizare, cu excepția creanțelor bugetare, care pot fi eșalonate în procedura insolvenței.

21 În materia calității procesuale:

- A. judecătorul va verifica existența sau inexistența drepturilor și a obligațiilor afirmate, pentru a constata dacă există identitate între părți și subiectele raportului juridic litigios, astfel cum acesta este dedus judecătii;
- B. calitatea de parte se poate transmite convențional, prin declarația făcută în fața judecătorului, indiferent de transmisiunea drepturilor ori situațiilor juridice deduse judecătii;
- C. succesorul cu titlu particular poate să fie introdus în cauză, din oficiu.

22 În materia capacității procesuale:

- A. actele de procedură îndeplinite de cel care nu are capacitate de folosință sunt anulabile;
- B. nu pot sta în judecată asociațiile, societățile sau alte entități fără personalitate juridică;
- C. lipsa capacității de exercițiu a drepturilor procedurale poate fi invocată în orice stare a procesului.

23 În materia intervenției:

- A. după admiterea în principiu, intervenientul accesoriu nu poate renunța liber la judecarea cererii de intervenție;
- B. se poate dispune disjungerea cererii de intervenție principală atunci când soluționarea ei ar fi întârziată de judecarea cererii principale;
- C. calea de atac exercitată de intervenientul accesoriu se socotește neavenită doar dacă partea pentru care s-a intervenit a exercitat calea de atac, dar aceasta a fost anulată, perimată sau respinsă fără a fi cercetată în fond.

24 Comunicarea actelor de procedură se face:

- A. la cererea părții interesate și pe cheltuiala destinatarului, în mod nemijlocit, prin executori judecătorești sau prin servicii de curierat rapid;
- B. în caz de alegere de domiciliu, dacă partea a arătat și persoana însărcinată cu primirea actelor de procedură, la acea persoană;
- C. cu cel puțin 7 zile înaintea termenului de judecată.

25 În ceea ce privește probele:

- A. chiar dacă un anumit fapt este necontestat, instanța nu va putea decide că nu mai este necesară dovedirea lui, dacă proba corespunzătoare a fost solicitată și admisă;
- B. dispozițiile normative cuprinse în documente clasificate pot fi dovedite și consultate numai în condițiile prevăzute de lege;
- C. nu sunt valabile convențiile asupra admisibilității probelor întrucât derogă de la norme de procedură de ordine publică.

26 Judecarea cauzelor se suspendă de drept:

- A. când niciuna dintre părți, legal citate, nu se înfățișează la strigarea cauzei și nu a cerut în scris judecarea cauzei în lipsă;
- B. când legea stabilește un termen de finalizare a unei proceduri, însă acest termen s-a împlinit fără rezultat;
- C. prin încetarea funcției tutorelui sau curatorului, până la numirea unui nou tutore sau curator.

27 Inadmisibilitatea cererii de recuzare:

- A. se constată de completul competent să soluționeze respectiva cerere de recuzare;
- B. nu poate fi constatată de completul în fața căruia s-a ivit incidentul, cu excepția cazului în care au fost recuzați alți judecători decât aceia care fac parte din completul căruia pricina i-a fost repartizată spre soluționare;
- C. poate fi constatată chiar de completul în fața căruia s-a formulat cererea, pentru ipoteza în care sunt invocate alte motive decât cele prevăzute la art. 41 și 42 C.proc.civ., sau cererea privește alți judecători decât aceia care fac parte din completul investit cu soluționarea pricinii ori este îndreptată împotriva aceluiași judecător pentru același motiv de incompatibilitate.

28 Dacă în cursul procesului dreptul litigios este transmis prin acte între vii cu titlu particular:

- A. succesorul cu titlu particular poate interveni în proces sau poate fi introdus în cauză, la cerere sau din oficiu, în orice stare a pricinii;
- B. succesorul cu titlu particular este obligat să intervină în cauză prin formularea unei cereri de intervenție voluntară principală;
- C. judecata va continua întotdeauna între părțile inițiale.

29 Norma de procedură civilă:

- A. este de imediată aplicare;
- B. poate ultraactiva în ceea ce privește condițiile de admisibilitate și puterea doveditoare a probelor preconstituite;
- C. în vigoare la data săvârșirii faptelor juridice ce fac obiectul probațiunii se aplică întotdeauna în privința administrării probelor.

30 Necompetența instanțelor române:

- A. trebuie invocată până la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate și pot pune concluzii;
- B. atrage declinarea de competență în favoarea instanțelor competente, chiar dacă acestea nu sunt ale unui alt stat membru al Uniunii Europene;
- C. poate atrage inadmisibilitatea cererii de chemare în judecată formulate.

31 Cererea de revizuire întemeiată pe dispozițiile art. 509 alin. (1) pct. 8 C.proc.civ.:

- A. se va îndrepta la instanța mai mare în grad față de cea care a dat hotărârea care încalcă autoritatea de lucru judecat;
- B. atrage, în cazul admiterii sale, anularea celei din urmă hotărâri și trimiterea cauzei spre rejudecare atunci când s-a încălcat efectul pozitiv al autorității de lucru judecat;
- C. este inadmisibilă de plano dacă hotărârea atacată nu evocă fondul.

32 Actul se consideră comunicat și atunci când:

- A. partea refuză primirea actului depus în instanță și comunicat în ședință, caz în care actul poate fi restituit deponentului;
- B. partea a cerut comunicarea actului unei alte părți;
- C. actul este afișat, în toate cazurile, prin executor judecătoresc, atât la sediul instanței cât și în afara instanței.

33 În ceea ce privește taxa de timbru:

- A. dovada achitării acesteia trebuie atașată cererii de chemare în judecată, dacă aceasta din urmă este supusă timbrării, în caz contrar fiind incident un caz de nulitate necondiționată de existența unei vătămări;
- B. aceasta poate face obiectul micșorării quantumului de către instanță, la libera sa apreciere, atunci când este inclusă în quantumul cheltuielilor de judecată;
- C. stabilită de instanță poate fi contestată până la stabilirea primului termen de judecată, la instanța ierarhic superioară.

34 Contestația în anulare:

- A. este inadmisibilă dacă motivul privind nelegala citare a fost invocat în recurs, dar recursul a fost anulat ca netimbrat;
- B. se soluționează de urgență și cu precădere, cu citarea părților dacă legea o impune, prin hotărâre definitivă;
- C. dacă este exercitată concomitent recursului, contestația are prioritate, întrucât poate provoca anularea hotărârii atacate, sancțiune care este mai drastică decât casarea.

35 Părțile pot conveni asupra stingerii litigiului prin tranzacție:

- A. situație în care cererea pentru darea hotărârii va putea fi primită chiar de un singur judecător, dacă părțile se înfățișează la ziua stabilită pentru judecată;
- B. numai în fața instanțelor de fond;
- C. hotărârea de expedient fiind susceptibilă de revizuire dacă încalcă cele stabilite printr-o hotărâre judecătorească definitivă anterioară, pronunțată între aceleași părți.

36 Cu privire la termenul în cunoștință:

- A. cererea de preschimbare se soluționează de urgență, în camera de consiliu, cu citarea în termen scurt a părților;
- B. preschimbarea acestuia din oficiu nu se poate realiza decât înainte de primul termen de judecată;
- C. acesta nu este aplicabil dacă citația a fost înmănată personal părții, dar cu mai puțin de 5 zile înainte de termenul de judecată, iar partea a lipsit la respectivul termen.

37 În jurisprudența sa, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că:

- A. în interpretarea și aplicarea sintagmei "până la soluționarea contestației la executare" din cuprinsul art. 719 alin. (1) din Codul de procedură civilă, suspendarea executării silite este limitată în timp până la soluționarea definitivă a contestației la executare;
- B. în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 470, art. 478 alin. (2) și a art. 479 alin. (2) din Codul de procedură civilă, prin raportare la art. 254 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, în noțiunea de probe noi ce pot fi propuse și încuviințate în faza apelului se includ atât probele propuse în fața primei instanțe prin cererea de chemare în judecată sau întâmpinare, cât și acelea care nu au fost propuse în fața primei instanțe sau au fost propuse tardiv, iar în privința lor prima instanță de fond a constatat decăderea;
- C. în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 472 și art. 491 din Codul de procedură civilă, apelul/recursul incident sau provocat nu poate privi decât acea parte din hotărâre care a fost deja atacată prin apelul/recursul principal.

38 Cu privire la sintagma „pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul” din cuprinsul dispozițiilor art.509 alin.(1) din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională a decis că:

- A. este neconstituțională cu referire la motivul de revizuire referitor la situația în care, după ce hotărârea a devenit definitivă, Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra excepției invocate în acea cauză, declarând neconstituțională prevederea care a făcut obiectul acelei excepții;
- B. nu este încălcat principiul egalității în drepturi a cetățenilor;
- C. nu sunt încălcate principiul supremației Constituției și principiul legalității.

39 În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că:

- A. o persoană în favoarea căreia s-a pronunțat o hotărâre împotriva statului nu are obligația de a iniția o procedură distinctă pentru a obține executarea silite: autoritățile statului sunt cele cărora le revine în primul rând sarcina de a garanta executarea unei hotărâri judecătorești pronunțate împotriva statului, începând cu data la care hotărârea devine obligatorie și executorie;
- B. litera și spiritul art. 6 din Convenție obligă instanța ca, dacă o persoană renunță de bunăvoie la garanțiile care sunt consacrate în acesta în mod expres sau tacit, printre care cea de a întreba sau de a solicita audierea unui martor, să dispună din oficiu audierea martorului respectiv;
- C. chiar în absența vreunei dispoziții legale naționale privind raporturile dintre magistrații tribunalului și personalul biroului pentru expertize, dreptul intern român oferă suficiente garanții cu privire la imparțialitatea magistraților tribunalului în exercitarea funcției lor, atunci când sunt chemați să se pronunțe în litigii implicând biroul pentru expertize care funcționează în jurisdicția lor.

40 Curtea de Justiție a Uniunii Europene a hotărât că:

- A. instanțele naționale au competența să examineze validitatea unui act al Uniunii Europene, putându-l declara valid sau, după caz, invalid;
- B. Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 nu interzice instanței competente a unui stat membru care dorește să audieze ca martor o parte care are reședința în alt stat membru, pentru a efectua o astfel de audiere, să citeze această parte în fața sa și să o audieze în conformitate cu dreptul statului membru al instanței respective;
- C. în măsura în care soluția dintr-o hotărâre judecătorească care apare ulterior pronunțării sale ca incompatibilă cu dreptul Uniunii, a fost pronunțată de o instanță națională de ultim grad, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, ca urmare, printre altele, a împrejurării că o încălcare printr-o astfel de decizie a drepturilor conferite de dreptul Uniunii nu mai poate, în mod normal, să facă obiectul unei remedieri, particularii se pot vedea privați de posibilitatea de a angaja răspunderea statului pentru a obține, pe această cale, o protecție juridică a drepturilor lor.

41 În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a României a reținut că:

- A. dispozițiile art.6 alin.2 și ale art.73 indice 1 din Legea nr.31/1990 încalcă următoarele prevederi constituționale: art. 23 alin. (11) privind prezumția de nevinovăție, art. 41 alin. (1) privind munca și protecția socială a muncii, art. 45 privind libertatea economică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 124 privind înfăptuirea justiției și art. 126 privind instanțele judecătorești;
- B. dispozițiile art.6 alin.2 și ale art.73 indice 1 din Legea nr.31/1990 nu instituie exigențe de onestitate, seriozitate și corectitudine în ceea ce privește membrii fondatori, administratori, directori, membri ai consiliului de supraveghere și ai directoratului, cenzori sau auditori financiari;
- C. o persoană care are antecedente penale de natura celor enumerate în textul art.73 indice 1 din Legea nr.31/1990, constând în infracțiuni care, fie prin obiect, fie prin modul de realizare, relevă un grad major de pericol social al autorului, nu este în măsură să satisfacă exigențele necesare de onestitate, seriozitate și corectitudine în ceea ce privește membrii fondatori, administratori, directori, membri ai consiliului de supraveghere și ai directoratului, cenzori sau auditori financiari.

42 În jurisprudența sa, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că, în analiza unei cereri prin care se pretinde plata unei sume de bani cu titlu de rest neachitat aferent unei facturi, instanța de judecată:

- A. poate aprecia ca fiind temeinice susținerile pârâtei în sensul că plata parțială a unei facturi poate dovedi doar suma de plată datorată de debitor, iar nu însuși raportul juridic stabilit între părți;
- B. poate reține că plata parțială a unei facturi prezintă valențele unei prezumții simple în sensul încheierii unui raport juridic între părți, ce se impune, însă, a fi completată cu alte mijloace de probă doveditoare ale raportului contractual dintre părți;
- C. poate constata că plata parțială reprezintă o manifestare de voință din partea debitorului-pârât, care atestă fără echivoc recunoașterea dreptului creditorului obligației de plată în cadrul raportului juridic încheiat de părți.

43 Persoana fizică consumator X a încheiat cu banca Z în anul 2012 un contract de credit în Euro cu garanție imobiliară cu rambursare în 240 de rate lunare.

Prin notificarea remisă băncii în anul 2019 debitorul X a solicitat darea în plată a imobilului în temeiul Legii nr. 77/2016.

Banca a contestat notificarea arătând, în esență, că nu sunt întrunite cerințele imprevizunii în contract.

Prin întâmpinarea la contestația băncii, debitorul X a susținut că nu mai poate face față datoriilor, invocând situația familială, respectiv faptul că are trei copii în întreținere, iar salariul pe care îl primește în lei nu îi mai permite plata ratelor lunare.

Instanța de judecată:

- A. a admis contestația băncii, arătând că echilibrul contractual în ipoteza contractului de credit nu se determină prin raportare la întregul patrimoniu al debitorului sau la posibilitățile sale financiare de rambursare a împrumutului, ci prin raportare strictă la conținutul clauzelor contractuale;
- B. a respins contestația băncii, reținând că situația economico-financiară a debitorului nu îi mai permite plata ratelor lunare;
- C. a respins contestația băncii, arătând că, în situația dării în plată nu se impune verificarea întrunirii cerințelor imprevizunii în contractul de credit.

44 Lichidatorul judiciar desemnat în cadrul procedurii insolvenței debitoarei X a solicitat atragerea răspunderii fostului administrator statutar al debitoarei Y în temeiul art. 169 alin. 1 lit. d din Legea nr. 85/2014 arătând că pârâtul Y nu i-a predat documentele contabile. După primirea cererii de chemare în judecată, Y a depus la dosar și a înmănat practicianului în insolvență întreaga arhivă contabilă a societății debitoare, inclusiv contractul cu firma de contabilitate angajată.

Judecătorul sindic:

- A. a admis acțiunea motivat de faptul că documentele contabile nu s-au predat imediat după primirea hotărârii de deschidere a procedurii;
- B. a admis acțiunea arătând că nu s-a efectuat o expertiză contabilă care să ateste ținerea contabilității în conformitate cu legea;
- C. a respins acțiunea arătând că în cazul nepredării documentelor contabile către lichidatorul judiciar, într-adevăr culpa și legătura de cauzalitate între faptă și prejudiciu se prezumă, dar prezumția este relativă și în cauză a fost răsturnată.

45 Prin cererea de chemare în judecată formulată pe rolul Tribunalului la data de 20.03.2019, reclamanta A S.R.L. a solicitat obligarea pârâtei B S.R.L. la plata indemnizației prevăzută de art.5.4 din contractul de agenție nr.35/25.08.2016 încheiat între părți. În motivarea cererii a arătat că a fost împuternicită de comitentă pârâtă să identifice potențiali clienți pentru produsele sale reprezentate de tâmplărie PVC și profile din aluminiu în regiunea Dobrogea, cu care să negocieze și să încheie contracte în numele pârâtei, iar în cadrul acestei activități a identificat clientul X S.R.L. cu care a încheiat mai multe contracte în numele societății pârâte în valoare totală de 2.260.000 lei, în intervalul cuprins între 26.08.2016-26.08.2018, în care contractul de agenție a fost valid încheiat între părți. A mai precizat reclamanta că valoarea indemnizației pretinse se raportează la media valorii comisioanelor încasate pe durata celor doi ani de contract, iar societatea-pârâtă a continuat derularea raporturilor comerciale cu clientul procurat și după ce raporturile juridice izvorâte din contractul de agenție au încetat.

Pârâta a depus întâmpinare solicitând respingerea acțiunii civile promovate împotriva sa, motivând, pe de-o parte, că reclamanta este beneficiara indemnizației aferentă clauzei de neconcurență prevăzută de art. 6.5 din contractul de agenție ca efect al restrângerii activității sale în regiunea geografică în care a prestat activități în folosul său pentru o durată de doi ani ulterior momentului încetării contractului dintre părți, iar, pe de altă parte, după încetarea contractului de agenție volumul raporturilor comerciale înregistrat cu clientul procurat a înregistrat o ușoară diminuare.

Tribunalul, analizând cauza dedusă judecății, va dispune:

- A. respingerea acțiunii, reținând că, deși pârâta obține încă venituri substanțiale din operațiunile derulate cu clientul procurat de reclamantă, este reală și temeinică apărarea pârâtei în sensul trendului descrescător al volumului raporturilor comerciale derulate de ea cu clientul procurat de reclamantă;
- B. admiterea acțiunii, reținând natura juridică diferită a celor două tipuri de indemnizație, cu acordarea indemnizației solicitate în acțiunea introductivă prin raportarea sa la media remunerațiilor încasate în cursul perioadei de validitate a contractului;
- C. respingerea acțiunii, reținând ca temeinică apărarea privind beneficiul indemnizației aferente clauzei de neconcurență, ce nu poate fi cumulată cu indemnizația datorată de comitent în caz de încetare a contractului de agenție.

46 În jurisprudența sa, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că:

- A. trebuie admisă existența acțiunilor patrimoniale neevaluabile în bani pentru acele ipoteze în care evaluarea dreptului patrimonial dedus judecării ar fi excesiv de dificilă, nepretându-se niciunui calcul exact sau estimatoriu;
- B. cererea de chemare în judecată și reprezentarea convențională a persoanei juridice în fața instanțelor de judecată se poate face și prin consilierul juridic sau avocatul acesteia din urmă;
- C. în cazul litigiilor având ca obiect recuperarea cheltuielilor judiciare pe cale separată, pârâțul nu poate fi exonerat de plata cheltuielilor de judecată odată ce s-a admis acțiunea reclamantului, iar suportarea cheltuielilor de judecată nu are semnificația unei duble sancționări a pârâțului pentru culpa din primul proces, ci pentru aceea decurgând din manifestarea sa procesuală în cel de-al doilea litigiu.

47 Curtea Constituțională, verificând dispozițiile legale referitoare la strămutare, a constatat că:

- A. sintagma „cu darea unei cauțiuni în cuantum de 1.000 lei” este neconstituțională întrucât obligația consemnării unei cauțiuni reprezintă o condiție prin care se restrânge accesul la justiție al părții, iar impunerea acestei cerințe suplimentare pentru suspendarea cauzei pentru judecarea căreia se solicită strămutarea încalcă cerința justului echilibru între interesul privat și cel general aflate în conflict;
- B. aceste dispoziții sunt constituționale și în cazul în care motivul de bănuială legitimă se raportează la calitatea de judecător la curtea de apel a uneia dintre părți;
- C. sintagma „cu darea unei cauțiuni în cuantum de 1.000 lei” este constituțională în raport cu criticile formulate.

48 Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul judecătorei, reclamantul A a solicitat obligarea pârâțului B la plata sumei de 50.000 lei, reprezentând contravaloarea lipsei de folosință a unui spațiu de depozitare.

În vederea determinării contravalorii lipsei de folosință, instanța a dispus administrarea probei prin raport de expertiză în specialitatea evaluare imobiliară.

Raportul de expertiză a fost depus pentru termenul din 01.10.2020, iar părțile au formulat obiecțiuni. Instanța a încuviințat obiecțiunile părților, le-a comunicat expertului și i-a pus în vedere acestuia să depună până la următorul termen răspunsul său.

La termenul din 15.12.2020, expertul depune la dosar răspunsul la obiecțiuni, iar instanța amână cauza pentru a permite părților să ia la cunoștință răspunsul expertului.

La următorul termen, avocatul pârâțului formulează o cerere de amânare pentru imposibilitate de prezentare, întrucât, în aceeași zi trebuie să asigure asistență juridică într-o altă cauză aflată pe rolul altei instanțe, depunând totodată un nou set de obiecțiuni la raportul de expertiză.

Partea adversă, prezentă la termen, se opune cererii de amânare ca nedovedită și solicită respingerea noilor obiecțiuni la raportul de expertiză ca tardive, întrucât acestea vizează, de fapt, raportul inițial, pe de-o parte, și pe de altă parte, acestea sunt și neconcludente, întrucât pârâțul nu critică evaluarea propriu-zisă, ci formulează mai degrabă apărări pe fondul cauzei.

Instanța respinge cererea de amânare pentru imposibilitatea de prezentare a avocatului pârâțului, pe motiv că aceasta nu este dovedită, respinge obiecțiunile la raportul de expertiză ca tardive, acordă cuvântul pe fond și reține cauza în pronunțare. Pronunțarea are loc în aceeași zi.

Împotriva acestei sentințe declară apel pârâțul, solicitând anularea hotărârii atacate și trimiterea cauzei spre rejudecare primei instanțe.

În motivare, apelantul-pârâț a arătat că prima instanță i-a încălcat dreptul la apărare prin aceea că i-a respins nejustificat cererea de amânare pentru imposibilitate de prezentare a avocatului, pe de-o parte, și, pe de altă parte, deși i-a respins cererea pentru imposibilitatea de prezentare a avocatului, prima instanță nu a amânat pronunțarea pentru a-i permite să depună concluzii scrise.

Considerând situația de fapt dovedită, Tribunalul:

- A. va admite apelul, va anula sentința atacată și va reține cauza spre rejudecare;
- B. va admite apelul, va anula sentința atacată și va trimite cauza spre rejudecare;
- C. va respinge apelul ca nefondat.

- 49 La data de 03.01.2019, reclamantul AA l-a chemat în judecată pe pârâțul BB solicitând instanței să îl oblige pe acesta la plata sumei de 5.000 lei cheltuieli de judecată efectuate de reclamant în dosarul nr. X/Y/2014, soluționat definitiv la data de 18.11.2015, precum și la plata sumei de 50.000 lei cu titlu de despăgubire materială.
- În motivare, reclamantul a arătat că în cadrul litigiului anterior pârâțul a încercat anularea autorizației sale de construire, motiv pentru care nu a mai putut avansa cu lucrările până la soluționarea procesului și urmare a acestei întârzieri costul materialelor de construcție a crescut, diferența de 50.000 lei constituind daunele solicitate în prezenta cauză.
- Pârâțul a formulat întâmpinare în termen legal, prin care a solicitat respingerea cererii ca nefondată, întrucât nu se află în culpă procesuală.
- La primul termen de judecată, părțile fiind legal citate, pârâțul a invocat excepția prescripției extinctive a dreptului la acțiune cu privire la ambele capete de cerere.
- Prin sentința pronunțată în cauză, instanța a respins excepția prescripției, pe care anterior o unise cu fondul, cu motivarea că termenul care a început să curgă de la comunicarea hotărârii definitive din litigiul anterior nu se împlinise, și a admis cererea reclamantului în totalitate.
- Pârâțul BB a formulat apel, criticând doar soluția instanței cu privire la soluționarea celor două capete de cerere formulate de reclamant. Instanța de apel a respins apelul ca nefondat.
- Pârâțul BB a formulat recurs, prin care a reiterat excepția prescripției extinctive, arătând că soluția este nelegală sub acest aspect, sens în care invocă dispozițiile art. 488 alin. 1 pct. 8 C.proc.civ. din perspectiva greșitei aplicări a normelor de drept material cu privire la prescripția extinctivă.
- Instanța de recurs:**
- va respinge recursul, reținând că motivul referitor la prescripție putea și trebuia să fi fost invocat de recurentul pârât prin apelul formulat, astfel că nu mai poate fi primit în recurs;
 - va reține ca motiv de ordine publică greșita aplicare a normelor de drept material cu privire la prescripția extinctivă și îl va admite;
 - va admite recursul și va constata prescris dreptul la acțiune.
-
- 50 Prin sentința nr. 1 a fost respinsă cererea formulată de reclamantul M în contradictoriu cu pârâțul N, având ca obiect revendicarea imobilului X. Sentința a fost pronunțată de Tribunalul A, iar Curtea de Apel A a respins prin decizia nr. 100 apelul reclamantului M, reiterând constatările de fapt și de drept ale Tribunalului. Recursul declarat împotriva acestei decizii a fost constatat ca tardiv formulat.
- Prin sentința nr. 2, pronunțată de Tribunalul B, a fost admisă în parte cererea reclamantului M împotriva pârâțului N având ca obiect revendicarea aceluiași imobil, respectiv a fost admisă numai pentru o parte din teren, pentru care, cu ocazia primului litigiu, instanța se pronunțase expres în sensul respingerii.
- Apelul declarat de pârât împotriva sentinței nr. 2 a fost soluționat tot de Curtea de Apel A. În cadrul judecării apelului în acest dosar, pârâțul N a invocat nelegala sa citare la prima instanță și autoritatea de lucru judecat a sentinței nr. 1 față de sentința nr. 2.
- Instanța de apel a respins, prin decizia nr. 200, apelul declarat de pârâțul N împotriva sentinței nr. 2 ca nefondat, reținând că partea fusese legal citată în fața primei instanțe și omițând să se pronunțe asupra incidenței autorității lucrului judecat.
- Recursul formulat de pârâțul N împotriva acestei decizii a fost de asemenea tardiv formulat, astfel că nu a fost analizat.
- În termen legal, pârâțul N a formulat cerere de revizuire împotriva deciziei nr. 200, pronunțată în al doilea litigiu, invocând contrarietatea de hotărâri între aceasta și decizia nr. 100. Cererea a fost depusă la Înalta Curte de Casație și Justiție.
- Cu privire la competența de soluționare a cererii de revizuire:**
- Înalta Curte de Casație și Justiție va declina competența în favoarea Curții de Apel A, aceasta fiind instanța care a pronunțat hotărârea a cărei revizuire se cere;
 - Înalta Curte de Casație și Justiție va declina competența în favoarea Curții de Apel A, aceasta fiind instanța superioară în grad față de instanța care a dat prima hotărâre, Tribunalul A;
 - Înalta Curte de Casație și Justiție își va reține competența, constatând că prima hotărâre a fost decizia nr. 100 a Curții de Apel A.